

Aerdappels.

Elk moet bekennen dat, indien in het jaar 1855 de aerdappels niet zoo menigvuldig waren geweest, de arme werkmans door de duerte van het brood, meer gebrek zou geleden hebben, en dat wy het den aerdappel te danken hebben, dat de graen pryzen nog eenigzins in meerdere ryzing zyn tegengehouden.

Sedert eenige jaren ziet men de planting van pataten vermeerdere, en zoodanig, dat in dit voortbrengsel eene daling onvermydelijk is. — Dit is wezentlyk een geluk voor de geringe klassen, maar de akkerman en de hovenier mogen ook niet vergeten dat de vrede geteekend is en, indien zy in 1856 wederom denken eene goad myn te vinden in den patattenooft, zy zich zonder vuer zouden kunnen verbranden.

In 1855 is de opbrengst van de aerdappels byzonder gelukkig geweest, en zy zyn uit deze streken meestal opgekocht, door de grootste etablissementen van Henegouwen en de provincie Luik, om tegen verminderde pryzen aan het werkvolk te worden afgeleverd; daerby zyn nog gekomen de Bureelen van Weldadigheid van het geheele ryk, die ook vele aankopen in onze provincie gedaan hebben omdat de prys van fr. 8 per 100 kilos voordeelig voor hen uitkwam.

In 1856 zal zulks het geval niet zyn, daer men algemeen verwacht dat de graen op redelyke pryzen zullen teruggaen, en die de aerdappels zullen volgen, en niet meer, dan voor de plaatselyke behoeftens zullen gevraagd worden.

Overdrevene plantingen zyn dus niet geraedzaam, daer het graen eenige jaren hierdoor verwaarloosd is, ten minste in eenige streken.

De hovenier heeft gelyk zich op de vroege soorten toe te leggen, daer deze in de steden steeds goede en bestaende winst geven, maar de akkerman moet ook denken, dat hy strooi noodig heeft, en als hy altyd aenhoudend overdreven de aerdappels kweekt, moet zyn akker zonder twyfel verliezen. — In den akkerbouw zeer ervaren personen verzekeren ons, dat met de aandacht op dit artikel aan de landbouwers in te roepen, wy zooveel het voordeel van de geringe klassen als der akkerlieden voorstaan. — De vruchten te velde laten niets te wenschen over, en zoo er geene ongelukken aan den oogst te beurt vallen waer van God ons behoeft, zoo kan de Voorzienigheid in 1856 de dure jaren doen vergeten. —

Aenzienlyke aenvoeren zullen hiertoe veel bydragen, en dat deze te verwachten zyn, daarop moet men zeker staet maken. — Waer naer toe met die menigte aerdappels die zoo als voorleden jaer, naer andere plaatsen trokken? — Wy laten dit aan de nadenking der akkerlieden over.

Hopplanting.

Wy lezen in een Antwerpsch blad het volgende over de hopplanting:

Het is eenigen tyd geleden, dat wy de aandacht inriepen op de kultuur der hop, in de onvruchtbare gronden van Frankryk; wy wezen te gelyker tyd op de teeling van deze plant in onze eigene heigromden.

De bekomen uitslag in onze heiden, is de deugdelijkheid van onze raedgeving komen bevestigen. De hopplantingen in de Calmhouische heide schynen den besten uitslag te hebben opgeleverd, en zy zullen verder bewyzen, dat een goed hop-veld zoo veel opbrengt als beste akker met tarwe.

Het ware dan ook wenschelyk, dat de hopplanting in onze provincie meer en meer uitbreiding name; maar 'n inzien van deskundige mannen, ligt er eene bron van welvaart in die kultuur voor onze provincie.

Zou het niet te wenschen zyn dat M. de gouverneur der provincie, op dezen oogenblik den toestand van dit gewas

deren. Zonder zich inderdaed met het onverklaarbare in de eerste oorzaak van eene dusdanige ramp te willen bezig houden, vergenoegen zy zich met eene zoo buitengewoone omstandigheid, alsmede het door hen opgevatte vermoeden, aan de overige bewoners van W. . . . mede te deelen. Daer men zeer stellig wist dat niemand wegens de eigenaresse op het slot was aengekomen, namen allen die uitlegging als zeer natuurlyk aan. Spoedig dus was het geheele dorp te been. Terwyl een deel zich onledig hield met eeuers en groote tobben en kuipen vol water in gereedheid te brengen, was een ander deel bezig met het akelige groep *brand!* *brand op het slot!* al meer en meer te verspreiden, en liep reeds eene derde party van de nieuwsgierigste bewoners vooruit, om de vorderingen, welke het krakend element van stond tot stond zeker moest maken, van naderby te beschouwen.

Met verbazing ontdekten nochtans alras de toegesnelde menigte, dat de brand niet alleen hoegenaemd geen veld won, maar dat zelfs de twee verlichte vensters immer in de duisterteit bleven voortschitteren, zonder dat iemand der omstaanders het minste spoor van vlammen, of rook, kon ontwaren. Weldra voegde zich nu by de verbazing eene yskoude huivering, welke aller lichaem van het hoofd tot de voeten beliep; en daer het slot immer gesloten was gebleven, gelyk men het gedurende zoo vele jaren had gezien; en daer de onverklaarbaarheid van het voorval elken oogenblik vermeerderte, kwamen er al spoedig de verdenking van toovery en spooken by. Reeds had men in eenige groepen begonnen over langvergeten wonderen te spreken, in vroeger eeuwen van verschillende eigenaren van het slot overkomen, reeds had meer dan een aenschouwer de geschiedenis van den brandenden *schaepperder* aan zyne met yzing getroffen te behoorders herinnert, toen eensklaps eene nieuwe en nog meer onrustwekkende omstandigheid den schrik der dorpelingen kwam vermeerdere. Twee worstelende reuzengestalten vertoonden zich ylings voor de schitterende vensterramen en wierpen hare afgryselyk zwarte schaduwen op de muren en het gewelf der verlichte kamer.

deed opnemen. Wy denken van ja: aengezien het eene verallenging is van onzen landbouw, tot welker uitbreiding van den kant des gouvernements veel kan worden hygedragen.

Markt van Tongeren van 10 april.

	GETAL	VERKOCHT.	MIDDELPRIJS.
Koeyen	215	186	» 170
Vaarsen	58	44	» 100
Kalveren	61	57	» 25
Schapen	607	480	» 20
Vette varkens . .	49	38	» 65
Kleine varkens . .	1117	960	» 12

De graenpryzen zyn op de merken van Luik en Charleroy gedaeld. De afslag wordt algemeen en alles voorspelt dat dezelve nog zal doorgaen. In Frankryk is er ook eene groote beweging tot afslag. De graen zyn er ook eenen frank vyftig per hektoliter gedaeld in de voorledene week.

In den nacht van den 2 tot den 3 april, was er eene myn gereed gemaakt om te springen, in de koolmyn van Escouffiaux, te Hornu. Dewyl de ontploffing zich wachten liet, ging een werkmans, met name Wautier, de wiek aenblazen. De ontploffing had onmiddelyk plaats, en de ongelukkige werd in de volle borst getroffen en was dood op den slag.

De milicianen van 1851 zullen, sedert 1 april, beschouwd worden als overgegaen te zyn tot de reserve; daerenboven zullen de milicianen van die klas het voordeel der wet van 28 maart 1853 genieten, dat is, dat zy als substituanten zullen kunnen dienen.

De milicianen van 1850 zullen sedert dien datum in de douanen kunnen aengenomen worden.

Men schryft uit Alloy: « Eene verschrikkelijke ramp heeft een gedeelte van ons dorp geruïneerd en in verslagenheid gedompeld. Den 4e april heeft een brand 16 huizen dezer gemeente in asch gelegd, in weêrlyk van spoedige en welgepaste hulp. Ongelukkiglyk heeft men te Alloy maar ééne brandspuit, en vooraleer de omliggende dorpen de hunne gezonden hadden, waren er 16 familiën zonder schuilplaats. Men schryft dit onheil aan onvoorzigtigheid toe. Slechts dry huizen waren verzekerd. »

Een schrikkelijk ongeluk is te Bierbeek, by Leuven voorgevallen. Donderdag laetst vierde men aldaer het huwelyk van juffrouw Stroobants met M. Van Espen, landbouwer te Langeveld. Niet tegenstaende den raed van M. Stroobants, vader, waren er eenige werklieden die zich met het geschut van het kanon wilde vergeestigen. De eerste schoten lukten zeer wel: maar het wapen in geen al te goeden staet zynde, is onder de laetste losbranding gesprongen, en een der schutters is door den slag gedood.

Wy vernemen uit West-Vlaenderen dat op vele plaatsen van die provincie, de armoede begint te verminderen, dank aan de vermenigvuldiging van het werk, en het hernemen van eenige takken van nyverheid. Het is in de arrondissementen van Kortryk en Rousselaere voornamelyk, dat men deze verbetering in den toestand der werkende klas bemerkt.

Byzonderlyk de wevers beginnen niet alleen meer werk, maar ook beteren dagloon te verwerven, en dit is een goed voorteken, vooral wanneer men in aenmerking neemt, dat het lynwaad welk geweven wordt met garens dat met de hand gesponnen is meer en meer den voorkeur verwerft.

De engelsche familiën die te Brugge hun verblyf houden, hebben besloten de onderteekening van het vredes-traktaat den 10^e mei door een groot banket te vieren.

By de gelegenheid der kiezing van den heer Daniël Cernero tot vertegenwoordiger van het myndistrikt Wools-

Of deze reuzengestalten aan menschen, of aan spooken toeboorden, ziedaer hetgeen zich niet wel liet onderscheiden; want, ofschoon men duidelyk hare bewegingen kon gadeslaan, gaven haer alleen twee yslyk lange en magere armen, die telkens, als zy zich in de worsteling aenraekten, een geluid voortbragten, dat veel op het gerammel van doodsbeenderen geleek, eenige overeenkomst met der stervelingen lichaemsvormen. Men moet gedurende lange jaren in de nabijheid van een immer somber en doodstil, onbewoond kasteel hebben gewoond, om het gevoel te begrypen, dat de steeds groeiende dorpelingen schae op dit vreesselyk gezigt aangreep. Geen enkele aenschouwer, die niet door al zyne leden beedde; geen enkele, wien onder het maken van menigvuldige kruisen het klamme zweet niet langs alle poren uitbrak; geen enkele, die gedurende de twee volle uren, dat dit schroomelyk schouwspel duerde, dorst op de gedachte komen, om het slot binnen te dringen, of zelfs te naderen, ten einde de zaak van naderby te kunnen beschouwen.

Eerst omtrent twaalf ure hield het geworstel, en daerna de verschyning der reuzenstallige schimmen geheel op. De schitterende verlichting der vensters nam ook allengskens meer en meer af, tot zich eindelyk de bewuste kamer in dezelfde duisterteit, als de andere vertrekken bevond. In de zonderlingste geestgesteltenis spoedde ieder der toegelopenen zich zyne wooning te bereiken, in de hoop, dat de schrikwekkende verschyningen voor altoos hadden opgehouden.

Hoe zeer men zich echter in deze meening had bedrogen, bleek reeds des anderendaags. Wederom hetzelfde twee schitterende vensters; wederom hetzelfde schimmengeborstel. Nu bleef inderdaed te W. . . . geen enkele ziel in huis. Allen wilden het akelige woner met eige oogen aenstaren; allen snelden op het geestenuer, in de nabijheid van het tooverslot. Er kwamen zelfs eenige boeren uit de naburige dorpen naer W. . . . om ooggetuigen te zyn van de vervaerlyke verschyning; doch zoo min als den eersten dag diert iemand der aenschouwers zich zoo verre verstouten, om op het

bed in Australië, hebben zyne vrienden het paerd, dat hy bereed op den dag waarop de uitslag der stemming werd afgekondigd, met *goud laten beslaan*.

Heel de gemeente Givry, schryft men uit Parys, is sinds eenige dagen in opschudding, door te gedane opzoekingen om eenen schat te ontdekken van 100 of 150 miljoen frank (men is het niet eens aengaende de cyfers) begraven door den dorpburgemeester in 1793. De eerste aenduiding was gegeven geworden door een papier, welk men had begraven gevonden in een blad blik. Men heeft opzoekingen begonnen, voortgezet, hernomen en tot heden toe nog niets gevonden.

Desniettegenstaende ging men heden herbeginnen, toen een man, nu al hoog bejaerd, heeft doen weten dat het papier door hem was geschreven over vele jaren, om zich te vermaken ten koste van eenige schoolmakers. Hy had het versteken in den hof van een hunner, met de hoop dat hy het zou gevonden hebben by de opsparing maar het is niet dan veel later gevonden.

Daer men ter aengeduide plaats niets ontdekte had men uit Parys slaepwandelaers doen komen die inderdaed geloofd hadden den schat te zien: de eenen beweerden regts, de anderen links. Zoo als men ziet, heeft er niets ontbroken aan de misleiding, die voor laet te komen daerom niettemin volledig is geweest.

Eene telegrafische depeche uit Madrid 4 april meldt dat de gewezen regent van Portugal, de vader van de regerende koning, eene reis naer Belgie gaet ondernemen.

Het eerste en onmiddelyk gevolg der vrede, voor Weenen, is de daling der pryzen van het vleesch, voornamelyk van het ossenvleesch, welke by al de vleeschhouwers der stad en der voorsteden, van 1 kreutzr voor de gemeenste hoedanigheid en van 2 kreutzers voor de beste verminderd is. Op de verschillende markten worden er een groot getal hoorbeesten gebragt, welke deze daling bybrengen.

De duitsche dagbladen doen een hertverscheurend verhaal der ellende die in de gebergten van Silesien woedt; zy gaet verre degene welke in 1847 aldaer heerschte te boven.

Men schryft uit Hamburg, 2 april:

Het nieuws van den vrede is in onze stad met buitengewoone vreugd vernomen, en niet zonder reden. Geheel de graenhandel van Ruslands noorderdeel is, om zoo te zeggen, in handen der kooplieden onzer stad, die den voortkoop doen naer den vreemde. Het grootste deel der betalingen, bestemd voor Rusland, worden in wissels getrokken op Hamburg, dat het groote geldkantoer is.

Iedereen voorziet hier een nieuw en gelukkig tydvak voor handel en nyverheid. Ter beurze van heden waren er reeds veel staelkens van korn aengeboden, om binnen dry of vier weken te leveren in eene der havens van de Baltische zee. Maar de tydingen uit het binnenland ons reeds berigt hebbende dat er eenen onbeschryfelyken overvloed van graen, sinds twee jaren opgestapeld, naer Europa gaet gezonden worden, waren oorzaak dat de koopers geen redelyke pryzen wilden bieden. De rogge was zelfs gansch verlaten.

Men verhaelt een koddig voorval dat te Weenen in het Wandel hotel gebeurde:

Een engelschman die in dat hotel logeerde, kocht in de voorstad eene eenvoudige doorkist en deed ze in zyne kamer dragen; de baes van het hotel was niet weinig verwonderd als men dit zonderling meubel bragt, en hy was het nog meer als hy den engelschman de kist hoorde toenagelen, met forsche hamerslagen. Hy liep om een politie agent en ging met hem naer de kamer van dien zonderlingen buider. De engelschman bezigt met weken, hoorde hen eerst niet kloppen en deed niet open; men bereidde zich de deur in te slaen als hy by toeval uitkwam. De nieuwsgierigheid van den hotelhouder was sterk opge-

kasteel zelf de oplossing van het vreesselyke raetsel te gaen zoeken.

II.

DE TWEE GEVANGENEN.

By een dier welbekende jagers- of partisansregementen, welke zich in de eerste dagen onzer onwetteling vormden, diende destyds een jonge kunstenaar van eene brave burgerfamilie uit Antwerpen. Dit jong mensch, was, korst na de eerste gebeurtenissen van Brussel, het vaderlyk dak ontvlugt, om zich, ter verdediging van het vaderland, als vrywilliger gaen aen te bieden. Maar zich alleen met het lezen der beste hollandsche dichters en prozaschryvers, zelfs met het zamenstellen van enkele en gansch niet onaardige stukjes in verzen bezig houdende, dacht hy aen niets minder, dan aen de duizend kleine bezigheden, waarmede een soldaat, die zynen pligt ordentlyk bedacht, een groot deel zynen dagen moet doorbrengen. Ook gebeurde het niet zelden, dat hy zich het uer van het appel niet! erinnerde, dan op den eigen stond zelve; en soms zelfs zoo verre den oogenschouw, voor den eenen of den anderen generaal, had vergeten, dat hy als het op *uitpakken* aankwam, slechts hoeken, papier en schryfgerief, tot groot vermaak zynen gezellen, kon uit zynen *ransel* te voorschyn brengen.

Een natuurlyk gevolg van zulk gedrag was, dat onze vrywilliger gewoonlyk, op zes dagen, er drie in het kot, of liever, gelyk wy in Limburg zeggen in den *bak*, werd opgesloten. Doch, men beelde zich niet in, dat deze tuchtmaatregel den minsten betredenden invloed op zyne toekomstige doenwyze kon uitoefenen; integendeel, daer hy meermaels by zyne vrienden beweerde, dat al zyne poogingen slechts daer heuen strekten, omdat hy ten minsten verzekerd was, van er ongestoord en zonder zich om iets, wat den dienst betrof, te moeten bekreunen aen zyn letterlyfde den vollen toom te kunnen geven.

(Wordt vervolgd.)